

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landsthinget. № 26.

Ellevte Session.

25de Møde.

Fredagen den 27de Januar.

(Fortsat.)

Andrø (fortsat): Der var vel ogsaa et andet ikke ubetydeligt Beløb, som blev ydet et enkelt Handelshus, og som blev udbetalt directe af Kassebeholdningen, men dette kan Talen ikke her være om, thi af dette fik Monarchiet hverken Hvid eller Skilling i Rente, men det gik uden videre ud af Kongerigets Kasse, og uden at der i denne Anledning reistes Spørgsmaal om Optagelsen af noget Laan hos Monarchiet. Men da Hjælpekassen skulde oprettes, da er det ganske rigtigt, at da blev Midlerne stillede til Disposition for Kongeriget under Form af et Laan, vel ikke af Monarchiets Kassebeholdning, men af Drefundsfonten. Og at Drefundsfonten da tog den Rente, som dengang var overmaade billig, det er dog vel naturligt, og det vilde jo have været uforvarligt at handle paa anden Maade. Den eneste Skrupel, jeg havde, var, om jeg ikke havde sat Renten for lavt, thi da jeg besluttede at indbrage Midlerne, kunde jeg have faaet 10 pCt., hvis jeg vilde have ladet dem staa; men jeg forudsatte, at det ikke vilde vare længe, og at man kunde forsvare det, da Conjunctionerne venteligt ikke kunde holde sig, og saaledes blev Renten bestemt til 8 pCt. Det vilde have været aldeles fordærveligt, om det var blevet ordnet anderledes, thi det var dog ikke Meningen, at Hjælpekassen skulde lucrere derved; men da man begyndte at ublaane til lavere Procenter,

da der skete Forandring i Conjunctionerne, og Penge ikke længer vare saa vanskelige at faae, da Rentefoden faldt, var der ikke længer Tale om at bibeholde disse 8 pCt. Der blev fra Tid til anden truffen ny Aftale mellem Finantsministeren og Kongerigets Indenrigsminister, hvorved Renten nedfattes, og jeg troer, at den meget hurtigt kom ned til 4 eller 4½ pCt. Saaledes forholder det sig med denne Sag.

Ordføreren: Den ærebe 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) yttrede i Slutningen af sit Foredrag, at man maatte erindre, at Kongeriget og Monarchiet vare eet Regeme, at Blodeirculationen maatte vedligeholdes sund i det Hele, og at det vilde være yderst farligt at bringe nogen Forstyrrelse dert. Jeg tiltræder ganske denne Mening. Jeg skal dertil sige, at Hovedbestanddelen af en Stats Blodeirculation er dets Finantsvæsen og dets Finantsystem, og det er just med Hensyn dertil at jeg har været og endnu er af den Formening, at det Skadelige ved den nuværende Indretning er, at vi have forskjellige Finantsministre, at vi ikke have een Finantsminister, som er ansvarlig baade for Rigsraadet og Rigsdagen. Det er i mine Tanker den eneste Maade, hvorpaa man kan komme til en fornuftig Ordning af vort Finantsvæsen. Den ærebe sidste Taler gjorde flere Bemærkninger med Hensyn til det i sin Tid stedfundne Laan. Jeg skal ogsaa tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvorledes jeg betragter denne Sag. Han endte med at udhæve, at den midlertidige Laanekasse ikke kunde ublaane til lav Rente. Ja, dert ligger Vigtigheden af, at